

Nieuw-Vlaams Magazine

november 2008

- ▶ Kiezersbedrog van Opgrimbie tot De Panne
- ▶ Bart De Wever stelt boek voor
- ▶ Ledencampagne 2009 van start

Slangenbezweerder Peumans haalt slag thuis

MAGAZINE VAN DE

NVA
NODIG IN VLAANDEREN. NUTTIG IN EUROPA.

Cijfer van de maand

Uit een analyse die N-VA-Kamerlid Flor Van Noppen heeft gemaakt van de federale **politiedotaties** van 2008 blijkt dat Vlaanderen met 57,8 % van de bevolking slechts 48,3 % van de middelen ontvangt. Wallonië (32,4 % van de bevolking) incasseert 36,8 %. "Omgerekend per inwoner krijgt Vlaanderen een federale politiedotatie van 57 euro per inwoner terwijl dat voor Wallonië 78 euro is", klaagt Van Noppen. "Is dit het zoveelste potje waarmee op een slinkse manier federale middelen overgeheveld worden naar Franstalig België?"

Nou moe

De aanwerving van contractuele ambtenaren bij de fiscus is gebaseerd op een systeem van **dienstbetoon en vriendjespolitiek**. Aan Vlaamse kant komt het gros van de nieuwe contractuelen uit Aalst en omstreken, het electorale wingewest van Anne-Marie Verdoodt, Open Vld-schepen in Aalst en kabinetsmedewerkster van Didier Reynders (MR). Ook worden volgens *De Morgen* deze medewerkers met aandrang verzocht om zich aan te sluiten bij de liberale vakbond VSOA, waar Verdoodts echtgenoot een hoge functie heeft.

Goed bezig

"Het eindrapport van minister Bourgeois mag ondertussen gezien worden: het nieuwe statuut reisbureaus, het logiesdecreet, het handhavingsdecreet en het vernieuwde kampeerpremiebesluit om maar enkele zaken te noemen. Maar zijn verdienste is groter dan dat. Wij onthouden van minister Bourgeois zijn doorgedreven overleg met de talloze spelers in het veld. Naast de beroepsorganisaties stelde de minister ook altijd de mening van individuele ondernemers op prijs. Dat kan tellen als het gaat om draagvlak creëren."

Uit *Recrea-Magazine*, vakblad Vlaamse Recreatieondernemers

Geknipt

"Ministers die niet boven alle verdenking verheven zijn, houden, in normale landen, de eer aan zichzelf en treden af. Mocht deze regel in België gelden, dan hadden Letermé (bewezen leugenaar), De Gucht (verdacht van criminele feiten) en Dewael (politiek verantwoordelijk voor gesjoemel) al lang moeten aftreden. Daarmee is nog maar eens bewezen dat dit geen normaal land is. De Gucht mag alvast stoppen met Congo de les te lezen - het politiek fatsoen is ook in dit land ver zoek."

Lezer B.R. in *Het Laatste Nieuws* van 14 november 2008

De spot op ...

TOPAMBTENAAR BIJ FINANCIËN MAAKT BRANDHOUT VAN FISCUS

«Belastingcontroles zijn een rommeltje»

Dat de Belgische fiscus geen model van efficiëntie is, ervaren belastingplichtigen al jaren. Nu luidt ook een topman de alarmklok. «De belastingcontroles zijn een rommeltje», zegt het hoofd van een controlecentrum. «Mijn personeel is gedemotiveerd. En het wordt elk jaar erger. Blijkbaar komt dat minister Reynders goed uit.»

Na de vakbonden slaat nu ook een topman van Financiën alarm. "Onze belastingcontrole is een rommeltje", luidt het in *Het Laatste Nieuws*. "Aan het aanpakken van echte fiscale fraude komen we niet toe. En minister Reynders (MR), die laat begaan. Het wordt zelfs ieder jaar erger."

No, they can't

“De sfeer is goed”, antwoordde Didier Reynders op mijn vraag naar het verloop van de communautaire dialoog. Hij klonk een beetje als voetbaltrainer Robert Waseige die ook steeds terugviel op die zin als de resultaten van zijn Rode Duivels uitbleven. Naast het bestieren van 's lands ongezonde overheidsfinanciën is MR-voorzitter Reynders al 9 jaar minister van Institutionele Hervormingen. Allicht had u daarvan nog niks gemerkt. Ook nu blijven resultaten uit. Een actuele stand van zaken gaf de vice-premier niet. Over de drie niet-benoemde randburgemeesters repte hij met geen woord. Nochtans liet Damien Thiéry, waarnemend FDF-burgemeester van Linkebeek en bondgenoot van Reynders, er geen misverstand over bestaan: “Als we niet benoemd worden, wordt er niet meer gesproken over institutionele zaken tot aan de verkiezingen van juni 2009.”

Wie beweerde dat alles positief ging evolueren als de N-VA niet meer in de weg liep, wordt tegengesproken door de feiten. Het ene Franstalige veto volgt op het andere ultimatum. *In La Libre Belgique* (7 november) uitten de Franstalige partijen hun minachting over de communautaire gesprekken én over Kris Peeters. De minister-president slikte deze vernederingen en blijft ze sindsdien slikken. Daarmee wordt de Vlamingen elke laatste illusie ontnomen. De zogenaamde “gemeenschapsdialoog” blijkt toch het praatcafé te zijn waarvoor de N-VA waarschuwde. Een ernstige evaluatie dringt zich op maar wordt angstval-

lig afgehouden door de Vlaamse regering. Allicht omdat ze tot dezelfde conclusie zou moeten komen als die 1600 congresse-rende N-VA-caracteriëls in september ...

Maar nu al die communautaire besoiignes van de federale regeringstafel zijn geveegd zou de federale regering Leterme tenminste krachtdadig kunnen besturen. Helaas pindakaas! Luidens een cynische Reynders mag de sfeer in de gemeenschapsdialoog dan al ‘good’ zijn, binnen de federale regering *Leterme Un* is die tot ver onder het vriespunt gezakt. Coalitiepartners schieten vandaag af wat ze gisteren goedkeurden en in interviews verklaren ze liever uit de regering te stappen om er vervolgens in te blijven. *Affairisme* steekt de kop op, broodnodige hervormingen worden uitgesteld, onze gezondheidszorg zakt weg, de Europese commissie beschuldigt premier Leterme van leugens in het Fortis-dossier, ...

Geen staats hervorming maar wél een bancaire kolonisering door Frankrijk. Geen splitsing van B-H-V maar wél nieuwe provocaties in de Vlaamse rand. Geen begrotingen in evenwicht maar wél extra belastingen en eenmalige maatregelen. Leterme, CD&V en VLD brengen alles behalve goed bestuur. Om Barack Obama te parafraseren: *No, they can't.*

Bart De Wever
algemeen voorzitter

MEDEDELINGEN

12,5 euro voor een stem in uw gemeente, Vlaanderen en Europa!

Een van de dagen ontvangt u van ons de vraag om uw lidmaatschap te hernieuwen. Wij rekenen erop dat u dit massaal doet, want de N-VA bewees het afgelopen jaar een politieke factor van belang te zijn. Daarnaast bepaalt u, samen met de intussen meer dan 10.000 andere leden, met uw lidmaatschap mee de koers van de partij en geeft u gestalte aan een modern, toekomstgericht en democratisch Vlaams-nationalisme. Reageer dus meteen want met uw steun kunnen wij werk maken van welvaart en welzijn voor 6 miljoen Vlamingen.

Kies mét de N-VA resoluut voor Vlaanderen!

Kiezersbedrog van Opgrimbie tot De Panne

De Panne

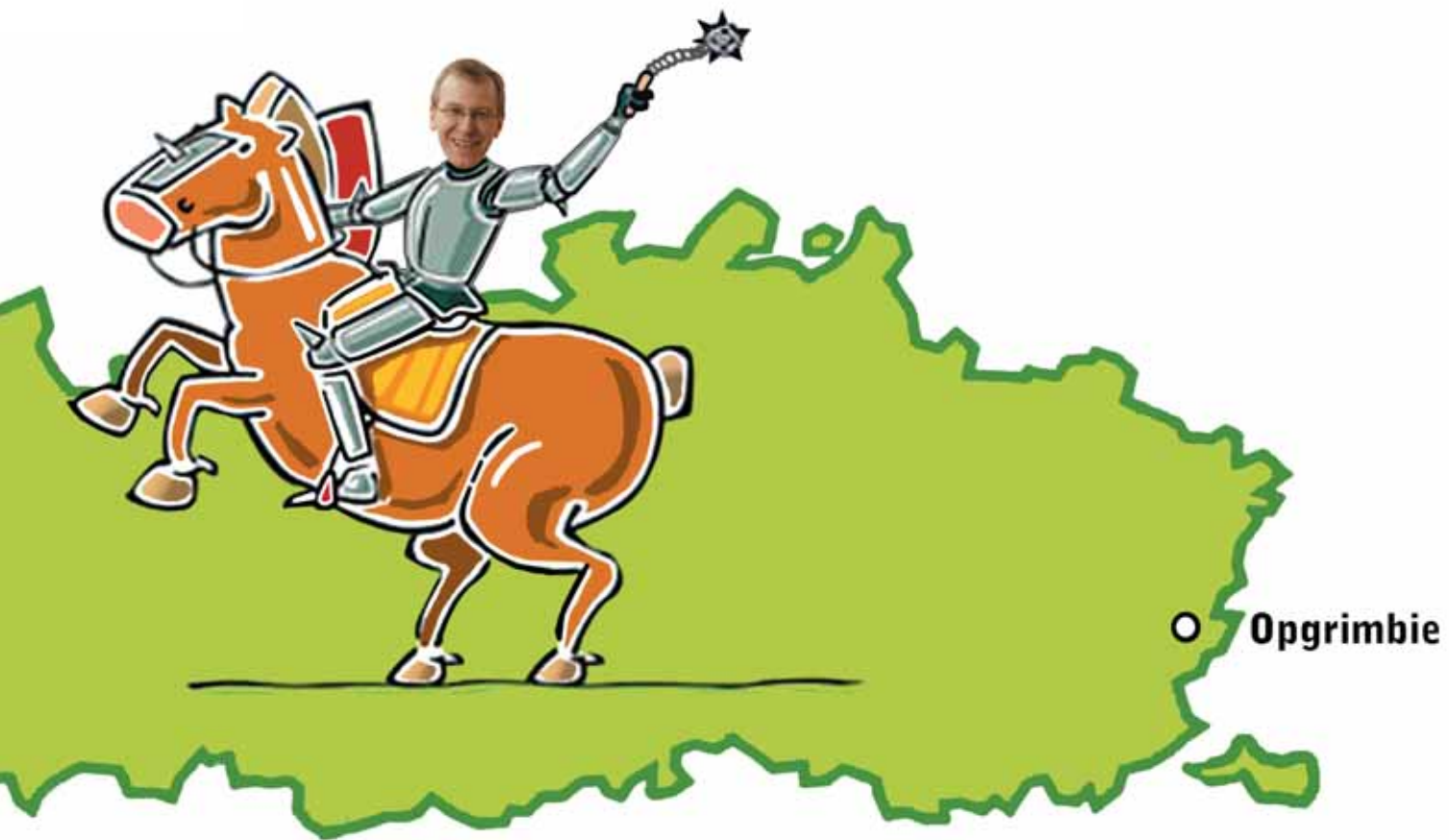
Daar waar het kartel bij de verkiezingen van juni 2007 ging voor een grondige staatshervorming, een snelle splitsing van B-H-V en een gezonde financiële huishouding, zitten we nu met een federale regering zonder Vlaamse meerderheid, zonder staatshervorming, zonder een splitsing van B-H-V en mét een begrotingstekort. Voor Jan Jambon, N-VA-fractie leider in de Kamer, werd het na de beleidsverklaring van Leterme duidelijk: dit is gewoon een voortzetting van acht jaar paars.

Het argument dat de N-VA de schuldige was van de politieke crisis kan nu wel niet meer aangehaald worden.

Jan Jambon: “Juist, eerst was het de N-VA die zagezegd alles lam legde en door haar aanwezigheid enige vooruitgang hypothekeerde. Nu is het de internationale kredietcrisis die de regering hindert goed werk te leveren. Uit de beleidsverklaring van *Leterme Un* kunnen we maar één ding afleiden: dit is kiezersbedrog dat alleen maar mogelijk wordt gemaakt door deel uit te maken van een regering zonder Vlaamse meerderheid. Naast de splitsing van B-H-V en een verregaande staatshervorming vóór 2009 kunnen we nu ook een degelijke begroting op het lijstje van loze beloftes zetten.”

De begroting zou in evenwicht zijn, of toch niet helemaal?

Jambon: “De regering Leterme presenteerde midden oktober zagezegd een begroting in evenwicht, ook al had ze beloofd om een overschot te boeken. De regering maakte daarmee bovendien de mensen blaasjes wijs, want zelfs een begroting in evenwicht had ze niet klaar gekregen. Vandaag bevestigt de Europese Commissie onze analyse: we stevenen af op een tekort van maar liefst 1,4 % van het BBP. Dit bewijst duidelijk hoe lichtzinnig deze regering is omgesprongen met de begrotingsopmaak. Ze was nog niet voorgesteld aan het parlement of Open VLD-fractie leider Tommelein stelde reeds voor om de begrotingsopmaak helemaal opnieuw te doen, indien

zou blijken dat de groeiraming onhoudbaar is. Premier Letermé heeft dit toegezegd, welnu, ze mag er dringend aan beginnen. Hopelijk doet ze dat dan wel met correcte groeiprognozes en realistische fiscale ontvangsten.”

Bovendien een begroting vol eenmalige maatregelen?

Jambon: “De vele eenmalige maatregelen waren voor CD&V in oppositietijden de grote schandvlek op de sprookjesbegrotingen van Paars. Nooit zou CD&V zich verlagen tot dergelijke praktijken van optisch bedrog. Twee jaar en enkele leuke ministerportefeuilles later neemt CD&V zonder verpinken voor 1,8 miljard eenmalige maatregelen om haar begroting te redden. Letermé, die de budgettaire roekeloosheid van eenmalige maatregelen als het verkopen van overheidsgebouwen bij hoog en bij laag heeft bestreden, presenteert vandaag een begroting gebaseerd op spaarpotjes van de NMBS en de Post.”

De begroting blijft ook overeind dankzij de deelstaten.

Jambon: “De deelstaten moeten 800 miljoen bijdragen, zegt Letermé. Maar uiteraard is het weer Vlaanderen dat het grootste gat zal mogen vullen.

Fractieleider in de Kamer Jan Jambon: “Naast de splitsing van B-H-V en een verregaande staatshervorming vóór 2009 kunnen we nu ook een degelijke begroting op het lijstje van loze beloftes zetten.”

Nu moet minister-president Kris Peeters 500 miljoen euro ophoesten terwijl zijn zo gewenste staatshervorming nog altijd geen stap dichterbij is gekomen. Ook zijn dialoog van gemeenschap tot gemeenschap zal niets opleveren, Peeters spreekt nu al van 2010 als datum voor echte resultaten. Intussen heeft Vlaanderen de afgelopen 10 jaar met bijna 7 miljard euro als enige significant bijgedragen aan de opsmuk van de federale begroting. De rest van het jaar, wanneer Vlaanderen om meer verantwoordelijkheid en meer bevoegdheden vraagt, valt deze vraag in dovemansoren. Vlaanderen mag alleen betalen, uitgeven zal de federale wel.”

Hanteert Leterme nog meer onorthodoxe maatregelen?

Jambon: “In het verleden had iedere Paarse begroting haar verdoken belastingverhogingen, nu ook de begroting van Leterme. Zo was er bijvoorbeeld het geniale plan om een zoveelste vliegtaks in te voeren, zonder overleg met de reis- en de luchtvaartsector. In Nederland voerde men ook zo’n taks in. Sindsdien laat, wie kan, Schiphol links liggen. Intussen is deze taks al afgevoerd (zie kaderstuk Regering begraaft eigen begroting, nvdr.). Dan is er ook nog de verhoging van de prijs van de - voornamelijk in Vlaanderen gebruikte - dienstencheques, de bijdrage van Electrabel die ze ongetwijfeld

zal doorrekenen, enzovoort. Over verhoging van de koopkracht gesproken!”

Een andere goocheltruc is de herinvoering van het cliquetsysteem.

Jambon: “Via de herinvoering van het zogenaamde cliquetsysteem zal de automobilist volgend jaar niet volledig profiteren van een daling van de olieprijs. VAB en Touring spreken van een ordinaire nieuwe belasting, CD&V en Open VLD daarentegen willen deze belasting verpakken als een klimaatmaatregel. Maar volgens De Tijd rekent de regering-Leterme volgend jaar op 159 miljoen euro extra accijnzen op benzine en diesel. Het is ongezien dat men deze maatregel ‘vergeten’ aan te kondigen is bij de voorstelling van de begroting. De verontschuldiging luidde dat het maar over een klein bedrag ging als je het spreidt over alle consumenten, het vermelden niet waard dus?”

Geen stijlbreuk met het verleden dus?

Jambon: “Erger nog. Kijk, van 1999 tot juni 2007 werd België geleid door een man met een grote baard, een spleetje tussen de tanden en een groot gat in de hand: Sinterklaas Verhofstadt. Van Sinterklaas Verhofstadt wist je één ding zeker: al het geld dat hij vond, gaf hij

Wafelijzer terug boven water

De door Franstaligen gedomineerde Belgische regering zorgt er nu ook voor dat de verfoeide ‘wafelijzerpolitiek’ terug van stal wordt gehaald. Zo berichtte de krant De Standaard over de koehandel in de federale regering rond de kapitaalinjectie in KBC, omdat de Franstalige regeringspartijen dit als een Vlaamse bank beschouwen. De regering zou in ruil voor de KBC-steun een speciale inspanning moeten doen om de Waalse vliegtuigonderdelenbouwer Sonaca financieel bij te springen. De regering Leterme Un wekt hiermee onder druk van de Franstalige meerderheid de oude wafelijzerpolitiek opnieuw tot leven. Bovendien vragen we ons af waarom de Vlaamse regering KBC niet ter hulp gekomen is en Dexia en Ethias wel? Of kennen we het antwoord al? Wanneer een overwegend Franstalig PS-bastion als Ethias bijgesprongen moet worden, is dit in het belang van België. Wanneer een overwegend Vlaamse bank als KBC om hulp vraagt, wordt Vlaanderen zozeggd bevoordeeld en moeten er Waalse compensaties komen.

uit. CD&V heeft gedurende deze jaren sterke kritiek geuit op het begrotingsbeleid, of het totale gebrek hieraan. CD&V wierp zich op als het budgettaire geweten van Vlaanderen. Week na week maakte CD&V brandhout van de lange reeks van onorthodoxe maatregelen die Paars aanwendde om een begrotingsevenwicht te veinzen. Wij deelden met overtuiging deze harde maar correcte analyse van CD&V. Het Paarse begrotingsbeleid was een ware schande, en totaal in tegenstrijd met de 'goed bestuur'-doctrine die CD&V zelf beleed. Wel, wie wil nagaan welke deze af te keuren maatregelen toen precies waren, hoeft de voorliggende begroting er maar eens bij te nemen. Ze zullen er één voor één in opgelijst staan."

Verhofstadt heeft nooit gedacht aan een appeltje voor de dorst. Hoe schat Leterme de toekomst in?

Jambon: "We zouden de uitdaging van de vergrijzing eindelijk eens grondig aanpakken, riep Leterme. Maar net als voor Verhofstadt is dit een vervelend taak voor Leterme. Opbouwen van overschotten voor de toekomst, daar kom je vandaag niet mee in de krant, dus laten we dat maar niet doen. Maar waarom is dit nog maar eens een begroting zonder overschotten geworden? Iedereen weet dat de impact van de vergrijzing eerst voelbaar zal zijn in Vlaanderen en pas veel later in Wallonië. Begrotingsoverschotten zijn dus nodig voor Vlaanderen, nog niet voor Wallonië. En vermits de Franstaligen de plak zwaaien in deze regering komen er dus geen overschotten. Opnieuw sterft er een verkiezingsbelofte."

Dé achilleshiel van deze begroting is dat men de economische groei sterk overschat.

Jambon: "Dat klopt. Hier houdt de minderheidsregering Leterme helemaal geen rekening mee. Men gaat voor 2009 nog steeds uit van een groei van 1,2 %, terwijl het IMF de groeiverwachting recent terugbracht tot 0,2 %. Wat een negatief begrotingseffect van ongeveer 2 miljard zou geven. Dit is hetzelfde als zeggen dat er helemaal géén impact is van de crisis op de begroting. Daarbij komt nog dat de symbolische grens van 300 miljard euro staatsschuld begin november voor het eerst overschreden werd. België is zo, met 28.125 euro staatsschuld per inwoner, de Olympische kampioen Staatsschuld. In het licht van deze dramatische cijfers is het onbegrijpelijk dat de federale regering van plan is om de begrotingsdiscipline ook dit jaar te laten varen. Wat ze wel moet doen, is stoppen met uitgaven te doen op bevoegdheidsdomeinen van de deelstaten. Als ze dit

Regering begraaft eigen begroting

Amper enkele weken nadat de ondoordachte vliegtaks in de Kamer werd goedgekeurd, werd deze belasting ingetrokken. En terecht. De nieuwe taks was ronduit slecht voor de Vlaamse economie en totaal onvoorbereid ingevoerd. Nadat N-VA-fractie leider in de Kamer Jan Jambon de begroting van 2009 al zwaar had aangevallen, namen gewezen minister van Toerisme Geert Bourgeois en Vlaams parlements lid Gino De Craemer in het Vlaams parlement het voortouw in de strijd tegen de vliegtaks.

Bijzonder merkwaardig is de houding van de stuurloze regeringspartij Open VLD: eerst keuren ze deze vliegtaks goed, vervolgens sluiten ze zich aan bij de kritiek van de oppositie en trekken ze hun staart in. Nu begrijpen we beter wat de Open VLD onder belastingverlaging verstaat: keur een belastingverhoging goed in de regering en schiet ze daarna af door de partij. "Van die boer geen eieren", zegt Gino De Craemer.

Intussen moet de prognose van de Europese Commissie nog meer naar beneden gesteld worden. De Commissie ging uit van een tekort van 1,4 % van het BBP. Dat begrotingsgat wordt nu nog groter door de 133 miljoen euro aan opbrengsten van de vliegtaks die ingeschreven was in de begroting.

consequent doortrekt, kan de regering daarmee al meer dan 1 miljard euro ... besparen."

Deze begrotingsopmaak is dus allesbehalve realistisch.

Jambon: "Je merkt het, al deze maatregelen zijn bedoeld om de cijfers op te smukken terwijl men pijnlijke maar broodnodige maatregelen uitstelt. Dit is een pakket van viseloze maatregelen. Hetgeen men luidop verweet aan bankiers doet Leterme *Un* nu zelf. Bovendien kregen we samen met de beleidsverklaring geen document met meer uitleg over de begroting, wat nochtans de gewoonte is. Begin november had het parlement over de eenmalige operaties, over de impact van de bankendossiers op de begroting of over de impact van sommige lastenverhogingen nog altijd niets op papier gezien."

Leterme Un, wat betekent dat?

“Dat zal niet passeren. Dan bevechten we u te land, ter zee en in de lucht: van Opgrimbie tot De Panne. Al kost het ons vijf percent. Ga je echt een regering zonder meerderheid vormen? Een regering zonder ons kartel is een regering tegen Vlaanderen. Gij moogt het gaan uitleggen.”

Stoere woorden uit de mond van Yves Leterme, toen Guy Verhofstadt (Open VLD) eind 2007 voorstelde een paars noodkabinet zonder Vlaamse meerderheid te vormen. Maar zie hoe snel Leterme zijn kar keert. Vandaag regeert hij zonder Vlaamse meerderheid en is hij een marionet geworden van de Franstaligen. Wat dat concreet betekent? Een korte opsomming van een lijst die dagelijks langer wordt:

- *Leterme Un* heeft geen Vlaamse meerderheid. Dit betekent dat de Franstaligen het voor het zeggen hebben. Ongezien, ondenkbaar en simpelweg onaanvaardbaar. Intussen betaalt Vlaanderen wel 75 % van de Belgische facturen.

- Van de grote sociaaleconomische staatshervorming komt niets in huis. Dankzij Leterme kunnen de Franstaligen “non” blijven antwoor-

den op alles wat Vlaanderen wil.

- Een splitsing van B-H-V kunnen we ook vergeten. Van “5 minuten politieke moed” is al lang geen sprake meer.

- De federale begroting van 2009 rust volledig op drijfzand. Ze bevat tal van belastingverhogingen en eenmalige maatregelen waarvan sommige echt niet door de beugel kunnen. Met zijn begroting zadelt onze premier toekomstige generaties op met extra schulden en lege pensioenkassen. Nee, op Leterme hoeft u niet te rekenen op uw ouwe dag.

- De bankwereld verkeert in crisis, maar dat lost Leterme wel even op. Hij beslist om Fortis voor een

spotprijs te verkopen aan Frankrijk.

- Het kabinet van Open VLD-minister Patrick Dewael is betrokken bij politieke benoemingen binnen de politie, maar hij blijft rustig op zijn stoel zitten. Meer nog: iedereen mag gewoon blijven zitten.

- Milquet en Onkelinx zetten de deuren wagenwijd open voor asielzoekers. Tegen de meerderheid van de Vlamingen in. Eerst het vreemdelingenstemrecht, nu een nieuwe regularisatiegolf. Wat is het volgende?

www.vanopgrimbietotdepanne.be

De staatshervorming, nog zo'n loze belofte van Leterme Un?

Jambon: “Rond 15 juli, toen we samen vaststelden dat het communautaire luik van het regeerakkoord niet kon ingevuld worden, toen de eerste minister concludeerde dat ‘het federale bestel zijn limieten had bereikt’, toen waren we nog in eendracht overtuigd dat de zaken nu niet meer hun gewone gang konden gaan. Toen hebben we samen bepaald hoe het nu verder moest en hebben we samen een eisenpakket samengesteld waaraan moest voldaan worden om deze regering nog verder te steunen. De Franstaligen hebben meteen gereageerd: van onze eisen zou niets in huis komen. En in die

omstandigheden hebben wij geconcludeerd dat alle geloofwaardigheid van de dialoog verdwenen was. CD&V en Open VLD laten al hun verkiezingsbeloftes varen: de staatshervorming is mislukt, B-H-V is niet gesplitst, de begroting 2008 staat in het rood, de begroting 2009 eindigt wellicht met een nog groter tekort, nieuwe belastingen worden geheven en er worden miljarden aan eenmalige maatregelen genomen. De staatshervorming is zelfs amper nog het vermelden waard -70 woorden!- in de beleidsverklaring. Kortom, dit is kiezersbedrog. Kiezersbedrog dat alleen maar mogelijk wordt gemaakt door deel uit te maken van een regering zonder Vlaamse meerderheid”

CD&V en Open VLD willen over B-H-V onderhandelen

Een jaar na de historische stemming van het Vlaamse splitsingsvoorstel stemden Open VLD en CD&V er in de Senaat toch mee in om opnieuw over B-H-V te onderhandelen. **N-VA-senator Louis Ide** denkt daar enigszins anders over en stelde voor om geen nieuw advies over het zoveelste Franstalige belangenconflict uit te brengen en meteen ook te beslissen om alle volgende belangenconflicten die nog door de Franstaligen worden ingeroepen, als onwettig te beschouwen. Louis Ide: "Het lijkt erop dat binnen de regering Leterme Un een akkoord bestaat om alle mogelijke procedures, vier in totaal, zo lang mogelijk te rekken zodat heel de kwestie over de verkiezingen van 2009 wordt getild. De Franstaligen maken bovendien misbruik van de bestaande belangenconflictprocedures. Niet alleen tegen de geest maar ook tegen de letter van de wet wordt gezondigd. Hoe valt grondwettelijk te verklaren dat de Franstaligen maar liefst vier belangenconflicten kunnen invoeren via evenveel 'parlementen'? De Vlamingen kunnen vanuit hun deelstaatparlement maar één keer een belangenconflict invoeren. Alle Belgen gelijk voor de wet?" Ide stelt voor dat Open VLD en CD&V trachten consequent te zijn met hun verkiezingsbeloftes en de standpunten die zij op Vlaams niveau hebben ingenomen. Want het niet meer onderhandelen over B-H-V was toch een van de voorwaarden voor de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap, nietwaar?

Achterpoortje voor schijnpartnerschap

Uit een parlementaire vraag van **Kamerlid Els De Rammelaere** aan minister Turtelboom blijkt dat er momenteel geen wettelijke middelen zijn om de strijd aan te gaan met samenlevingscontracten die enkel tot doel hebben een verblijfsvergunning te bekomen voor één van de partners. Waarmee de problematiek van de schijnhuwelijken zich verplaatst naar het samenlevingscontract. Els De Rammelaere zal daarom een wetsvoorstel indienen om een verbod op 'schijnpartnerschap' in te voeren. In tegenstelling tot het huwelijk volstaat de afsluiting van een samenlevingscontract niet om een verblijfsvergunning te verkrijgen. De partners moeten immers aantonen dat ze een duurzame relatie heb-

ben van minstens twee jaar ofwel minstens een jaar feitelijk samenwonen. Hoewel deze voorwaarde dezelfde garantie zou moeten geven als het voorafgaand onderzoek naar een schijnhuwelijk dat eventueel bij een verdacht huwelijk plaatsvindt, blijkt in de praktijk dat dit niet of nauwelijks wordt gecontroleerd. Bovendien beschikt de ambtenaar van de burgerlijke stand bij een verklaring van wettelijke samenwoning niet over de bevoegdheid om een woonstcontrole uit te voeren. Het verwondert Els De Rammelaere dat de bevoegde minister nog niet heeft opgetreden tegen deze toestand. "Daarom dien ik zelf een wetsvoorstel in dat paal en perk stelt aan deze frauduleuze praktijken en dat naar analogie van de schijnhuwelijken nu ook het 'schijnpartnerschap' of 'schijnsamenwonen' verbiedt", besluit Els De Rammelaere.

Discriminatie moet stoppen

Pleegouders die voor een gehandicapt kind zorgen, hebben geen recht op een persoonlijk assistentiebudget (PAB). Een PAB maakt het bijvoorbeeld mogelijk dat een persoonlijke assistent helpt bij praktische en organisatorische taken op school. Dit kan gaan om hulp bij het omkleden na de turnles, een kind assisteren tijdens een schoolreis, ... **Vlaams volksvertegenwoordiger Helga Stevens** vroeg meer uitleg aan Vlaams minister van Welzijn Vanackere. Die stelt dat geen twee bijstandsvormen gecumuleerd mogen worden. Helga Stevens vindt dat pleegouders en -kinderen hierdoor gediscrimineerd worden en pleit ervoor dat dit cumulatieverbod zo snel mogelijk wordt opgeheven. De subsidiëring van de pleegzorgdienst en de tussenkomst in de kosten voor de pleegouders zorgen volgens Helga enkel voor een vervangende thuissituatie en kunnen dus niet gelijkgesteld worden met de andere vormen van bijstand voor personen met een handicap. Door aan pleegkinderen geen PAB toe te kennen, maakt men het de pleegouders wel zeer zwaar. Men verplicht hen zo de facto bijna om thuis te blijven. Er is in Vlaanderen momenteel al een tekort aan pleegouders en op die manier gaat men wel in een zeer beperkte vijver vissen. Het kind met een handicap dat toevallig in een pleegsituatie vertoeft, wordt eigenlijk gediscrimineerd ten opzichte van een ander kind met een handicap dat gewoon thuis bij zijn ouders verblijft. Helga Stevens pleit er daarom sterk voor dat deze situatie zou worden herbekeken, ook in het licht van het persoonsgebonden budget en het tekort aan pleegzorggezinnen.

Besluiteloosheid moet stoppen

Het Studiecentrum voor Kernenergie in Mol wacht nog steeds op een beslissing van de federale regering over de MYRRHA-onderzoeksreactor. Volgens Kamerlid Flor Van Noppen alweer een bewijs van de onbestuurbaarheid van dit door de Franstaligen gegijzelde land.

Tijdens een hoorzitting in de Kamercommissie voor het bedrijfsleven lichtten vertegenwoordigers van het Studiecentrum voor Kernenergie (SCK) het MYRRHA-project onlangs toe. MYRRHA is een onderzoeksreactor van de vierde generatie die efficiënter werkt en minder afval produceert dan de huidige installaties. De hoorzitting kwam er op verzoek van Flor Van Noppen. Sinds 1998 is het SCK in Mol bezig met de ontwikkeling van het project. De vertegenwoordigers van het SCK waren duidelijk: de beslissing of de federale regering het MYRRHA-project al dan niet financieel steunt, is zeer dringend. Van Noppen is de besluiteloosheid van de regering in dit dossier beu en vraagt zich af wat nu het echte standpunt van de regering is. Hij wijst er ook op dat dit dossier zeer belangrijk is voor de werkgelegenheid in de Kempen.

De Vlaamse meerderheidspartijen CD&V en Open VLD verklaren altijd maar hoe belangrijk MYRRHA wel voor de toekomst van het SCK en de Vlaamse kenniseconomie is, maar slagen er blijkbaar niet in de PS hiervan te overtuigen.

Flor Van Noppen: “Servais Verherstraeten (CD&V) zit

altijd maar te zeggen dat hij het MYRRHA-project steunt en dat de regering het mee zal financieren. Kent hij het standpunt van zijn eigen regeringspartner de PS dan niet, die hier absoluut niet van moet weten en het dossier al anderhalf jaar blokkeert? Waarop wachten CD&V en Open VLD eigenlijk om een beslissing binnen de regering te forceren? Of moeten we voor de zoveelste keer vaststellen dat de Vlaamse regeringspartijen niets te zeggen hebben in deze Franstalige regering?”

Het MYRRHA-project moet ervoor zorgen dat het SCK zijn plaats aan de wereldtop van nucleaire onderzoeksinstellingen kan behouden. Ook moet het de uitbouw van onze Vlaamse kenniseconomie een stevige duw in de rug geven. Daarnaast is de tewerkstellingsimpact voor de Kempen zeer groot. Het project genereert tijdens de bouw van de testreactor (periode van 3 jaar) enkele duizenden jobs. Daarnaast garandeert het voor een periode van 40 jaar duizend extra jobs. Deze extra jobs zijn zeer belangrijk voor de Kempen, een economische regio die de laatste maanden getroffen is door verschillende pijnlijke herstructureringen.

De man van zes miljoen

Na vier jaar hard labeur stootte Jan Peumans op de waarheid rond de fel omstreden rol van Open VLD-directeur Noël Slangen in het Masterplan Antwerpen. Zijn communicatiebureau, Groep C, kan geen volwaardig contract voorleggen. Intussen werd er al meer dan zes miljoen euro betaald aan de Open VLD-directeur voor slechte communicatie. Daarover was iedereen het eens en dus ... exit Slangen.

In 2000 besliste de toenmalige paarse Vlaamse regering om het Masterplan Antwerpen uit te voeren. Tramprojecten, bruggen, sluisen en de Oosterweelverbinding maken deel uit van dit plan. Een jaar later werden drie technische studiebureaus aangetrokken om de projecten uit te tekenen. De TV SAM was geboren. In 2003 nam de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) de uitvoering van het project over van het Vlaams Gewest.

De TV SAM trok in 2001 ook onderaannemers aan, onder meer voor de communicatie van het hele project. Noël Slangen kreeg met zijn bureau, Groep C, de opdracht. Zonder rechtstreekse competitie met andere bureaus. Niets aan de hand want wettelijk niet nodig. Maar wel een beetje vreemd voor een zo belangrijke opdracht. Toenmalig minister van Mobiliteit, Steve Stevaert, zag er evenwel geen graten in en bedacht de paarse spindoctor met de lucratieve deal.

In 2004 begon Vlaams parlementslid Jan Peumans dit belangrijke investeringsproject van de Vlaamse Regering van dichtbij op te volgen. Sindsdien stelde hij tientallen vragen over alle facetten van het Masterplan, de werking van de BAM en ... de communicatie van Groep C.

Want die communicatie was slecht. Maar liefst 7 op 10 ondernemingen vonden in juni 2008 dat er onvoldoende werd gecommuniceerd. De Antwerpse burgemeester en verschillende ministers lieten zich eveneens negatief uit over de gebrekkige communicatie. Actiecomités stel-

den met genoeg vast dat de buitengewoon amateuristische aanpak van de BAM verantwoordelijk was voor hun succes.

Genoeg redenen voor Jan Peumans om vragen te stellen bij de rol van Groep C. En bij de BAM die weigerde om de kwaliteit en de prijzen van het bureau van Slangen - de man van zes miljoen - te toetsen aan de markt. Uiteindelijk moest de BAM toegeven dat er geen fatsoenlijk contract bestond met Slangen.

En hoe reageerde Noël Slangen?

Met een vuile lastercampagne tegen Jan Peumans die de aandacht moest onttrekken van het simpele feit dat zijn dure communicatiepraatjes tot niets hebben geleid. Voor onze sympathieke Limburger uit Riemst voldoende om klacht in te dienen wegens laster en eerroof.

Toch liet Jan Peumans zich niet afleiden. Hij bleef bij de feiten en eiste dat de BAM de samenwerking met Groep C onmiddellijk stop zou zetten. Uiteindelijk werd de druk te hoog en stond Noël Slangen toch niet boven de wet. Hij verdween uit de BAM en iets later uit de top van de Open VLD.

Niet dat daarmee alle problemen voor de Lange Wapper van de baan zijn. Maar van deze Limburgse kwelgeest is de Antwerpse mobiliteit en de Vlaamse politiek toch voor een tijdje verlost. En is parlementair werk opnieuw in ere hersteld.

Het kostbare weefsel bundelt columns Bart De Wever

Vijf jaar lang schreef Bart De Wever columns in achtereenvolgens *De Standaard* en *De Morgen*. Als geen ander probeerde hij het maatschappelijk debat in Vlaanderen open te breken. Wat hem ook lukte. In *Het kostbare weefsel* worden nu een aantal van deze columns gebundeld. We vroegen de N-VA-voorzitter het een en het ander over het hoe en waarom van dit aangename eindejaarsgeschenk dat begin december verschijnt.

Wanneer ben je columns beginnen schrijven?

Mijn eerste stukken schreef ik in mijn studententijd. Ik was achtereenvolgens hoofdredacteur van de studentenbladen *Tegenstroom* en het bekende *Ons Leven*. Na mijn studies bleef ik als assistent aan de K.U.Leuven verder de pen gebruiken. Als politicus schrijf ik sinds 2003 bijdragen in de kwaliteitskranten.

Hoe kwamen die kranten bij jou terecht?

In de zomer van 2003 was *De Standaard* op zoek naar jonge politici die een lange bijdrage wilden schrijven over een filosoof die hen inspireerde. Ik was toen door toedoen van de kiesdremmel niet verkozen, maar aangezien men kennelijk heel moeilijk kandidaten vond, kwam men toch bij mij uit. Ik schreef toen een essay over Edmund Burke. Dat sloeg in als een bom en niet veel later kwam er een aanbod van *De Standaard* om op vaste basis columns te schrijven. Later kwam er ook een vraag van *De Morgen*. Korte tijd schreef ik voor beide kranten, maar de reeks in *De Standaard* werd stopgezet.

Hoe begin je aan een column?

Dat is niet zo eenvoudig. Een opiniestuk kan je elke dag schrijven, dat is een kwestie van feiten verzamelen en er je mening aan toe te voegen. In een column badineer je echter aan de hand van iets dat in de actualiteit is gekomen en probeer je, liefst op een luchtige manier, grote verbanden te leggen. Ik vind het een zeer aantrekkelijk, maar zeer moeilijk genre.

Hoe lang schrijf je aan zo'n stuk?

Veel talent om te schrijven heb ik eigenlijk niet. Bij mij is het heel veel transpiratie en een beetje inspiratie. Ik moet dus vaak zwoegen tot elke zin juist staat. Als het vlot loopt, kost me dat toch nog een uur of drie. Als het stroef zit, kan het oplopen tot meer dan het dubbele van die tijd. Aangezien ik een bijzonder druk leven heb, gebeurt het helaas erg vaak dat ik er in het weekend en tot in de vroege uurtjes aan moet werken. Mijn vrouw heeft daarom een hekel aan die columns, wat ik goed kan begrijpen.

Naar 't schijnt loopt de lezersrubriek van *De Morgen* vol na het verschijnen van jouw column?

Bij *De Morgen* beweren ze dat geen enkele andere rubriek zoveel reacties losweekt als die columns van mij. Zelf krijg ik er telkens een aantal mails over en word ik er soms ook over aangesproken. Maar ik heb er het raden naar hoeveel mensen die teksten daadwerkelijk lezen in de krant of op internet.

Waarom deze teksten bundelen in een boek?

Dat gebeurt op vraag van de uitgever, die meent dat er een markt is voor dat boek. De teksten zijn wel allemaal voorzien van een actualiserende inleiding. Verder heb ik Mark Reynebeau gevraagd om een voorwoord te schrijven, kwestie van wat tegenspraak in te brengen. Ten slotte schreef ik zelf nog een nieuw essay over het opinielandschap in Vlaanderen.

De samenwerking met *De Morgen* stopt eind dit jaar. Al nieuwe plannen?

Toen *De Morgen*, allicht ten behoeve van de lezers die wanhopig worden van mijn columns, in september meldde dat ik nog tot einde dit jaar een forum krijg bij hen, heb ik heel wat telefoons gekregen met aanbiedingen. Ik beken eerlijk dat me dat wel deugd heeft gedaan. Intussen heb ik ook een aanbod aanvaard. Vanaf 2009 zet ik mijn werk verder bij *De Standaard*.

Korting voor N-VA-leden

Het kostbare weefsel verschijnt bij Uitgeverij Pelckmans en kost 18,50 euro in de boekhandel.

N-VA-leden kunnen het boek echter bestellen aan 15,50 euro (inclusief portkosten). Wie het boek nog voor de feestdagen in huis wil hebben, kan dit rechtstreeks bij de uitgever bestellen. Meer info hierover vindt u binnenkort samen met de ledenhernieuwing in uw brievenbus.

Onafhankelijke Palestijnse staat nog niet voor morgen ...

Van 31 oktober tot 4 november 2008 bezocht Frieda Palestina met een delegatie van het Europees Parlement. Er werd vooral gefocust op de problematiek van de ongeveer 11.000 Palestijnse gevangenen in Israëlische cellen. Onder hen, 120 vrouwen en 380 minderjarigen, maar ook 40 verkozenen van de Palestijnse wetgevende Raad.

Tijdens het bezoek konden Frieda en haar collega's vaststellen dat de situatie op het terrein steeds verslechtert. Het kolonistengeweld op de West Bank neemt gestaag toe en er worden alleen maar nederzettingen bijgebouwd. Israël blijft misbruik maken van haar militaire machtspositie om de Palestijnse samenleving elke kans op overleven te ontnemen. Maar ook de Palestijnen raken het onderling niet eens over het bestuur in de Palestijnse gebieden.

Nochtans was er vorig jaar rond deze tijd een sprankeltje hoop, op de Annapolisconferentie werd immers afgesproken om onderhandelingen te starten voor een tweestatenoplossing. Zowel de Amerikaanse president Bush als de Israëlische premier Olmert schaarden zich achter dit voorstel, nog voor het einde van 2008 zouden concrete resultaten op tafel komen.

Er werden veel discrete gesprekken gevoerd maar Bush verloor al snel zijn interesse door de aankomende verkiezingen in de Verenigde Staten. Olmert kwam zwaar onder vuur te liggen in Israël door corruptieschandalen in zijn regering en de positie van de Palestijnse president Abbas werd ondermijnd door de interne politieke verdeeldheid van de Palestijnse leiders.

Wat de toekomst brengt is volgens Frieda koffiedik kijken. Er is weinig reden tot optimisme. De verzoeningsdialoog tussen Palestijnen, die normaal op 10 november zou starten in het Egyptische Caïro werd uitgesteld. Hamas boycot de gesprekken omdat zij de Palestijnse president Abbas beschuldigt van het arresteren van honderden Hamas-leden. Israël bereidt zich volop voor op de verkiezingen die eraan komen op 10 februari e.k. Op 20 januari 2009 zal de nieuwe Amerikaanse president Obama de eed afleggen, het ziet er naar uit dat hij andere prioriteiten zal hebben dan de situatie in het Midden-Oosten. Zal Europa van deze situatie gebruik maken om eindelijk het voortouw te nemen in de vredesgesprekken? Een brief van het Franse Voorzitterschap aan de nieuwe Amerikaanse president wijst alvast in die richting.

www.friedabrepoels.eu

VERREKIJKER

Hooggespannen verwachtingen

De verkiezing van Barack Obama als 44ste president van de Verenigde Staten wordt algemeen beschouwd als historisch. Niet alleen vanwege Obama's huidskleur, maar ook door zijn boodschap en (naar Amerikaanse normen) progressieve standpunten. Toch is er in de recente geschiedenis een vergelijkbaar geval: Jimmy Carter.

Carter begon aan de Democratische voorverkiezingen als een complete onbekende. Hij was een succesvolle pindaboer, die het schopte tot gouverneur van Georgia, en daardoor buiten het politieke establishment van Washington stond. Een verademing na de Nixon-jaren: de Amerikaanse kiezer wilde verandering. Het Vietnam-trauma had diepe wonden geslagen, het Watergate-schandaal maakte de politieke klasse verdacht en de economische crisis sloeg in alle hevigheid toe. Carters belofte om komaf te maken met de machtspolitiek en terug te keren naar de essentie, sloeg aan, ondanks zijn pro-abortus-, anti-doodstraf- en burgerrechtenprogramma. Carters bevlogen speeches, door drongen van een christelijke, haast messiaanse, dadendrang inspireerden de natie. Zijn verkiezing tot president werd met een zucht van opluchting verwelkomd.

Helaas kon Carter de hooggespannen verwachtingen niet waarmaken. Op buitenlands vlak was zijn presidentschap een

succes. Carter normaliseerde de relaties met de rest van de wereld, trok de VS uit het isolement waarin het na de Vietnam-oorlog was terechtgekomen en verlegde de aandacht van bruut machtsoptreden naar de mensenrechten. In het Midden-Oosten speelde hij een doorslaggevende rol, met de Camp David-akkoorden als bekroning. Voor dat beleid ontving hij in 2002 de Nobelprijs voor de Vrede. Op binnenlands vlak kreeg Carter de economische recessie echter niet onder controle. Uiteindelijk werd hij daarop afgerekend. In 1980 verloor hij afgetekend de presidentverkiezingen van Ronald Reagan, die campagne voerde rond een hernieuwd Amerikaans zelfvertrouwen.

Carter was de laatste Democraat die kon rekenen op de Solid South. Sinds de Amerikaanse burgeroorlog, waarin de Democraten de geconfedereerde staten steunden tegen de Republikein Abraham Lincoln, waren de zuidelijke staten een ondoordringbaar Democratisch bastion. Republikeinen voerden er zelfs geen campagne, omdat het toch onbegonnen werk was. Na Carter ging het zuiden echter over naar het Republikeinse kamp. Slechts twee Democraten konden daar nog enigszins verandering in brengen: Bill Clinton (zelf een zuiderling) en ... Barack Obama.

CD&V zet N-VA-senatoren aan de deur en strijkt zelf extra middelen op

In de Kamer hebben CD&V en N-VA elk een aparte fractie gevormd en werd er een faire regeling gevonden. Voor de N-VA betekende die regeling het verlies van een aantal interessante mandaten, maar wij aanvaardden de praktische gevolgen van onze principiële houding. Wij doen immers niet aan politiek voor de postjes. Wij zijn bereid offers te brengen voor onze overtuiging. In de Senaat wisten we dat het reglement complexer in elkaar zit, dus moest er voorzichtig opgetreden worden, zodat de splitsing van de fractie en de verdeling van de fractie-middelen en de personeelsenvolpe tussen CD&V en N-VA op een faire manier geregeld zou kunnen worden.

Helaas heeft CD&V-fractie leider in de Senaat Sabine de Béthune, die nota bene in de Senaat kwam als opvolger van Europees parlementslid Frieda Brepoels, eenzijdig en zonder het nodige overleg besloten om Louis Ide en Helga Stevens uit de fractie te zetten en hen tegelijk alle mogelijke financiële middelen te ontnemen. De N-VA verliest zo tot de volgende federale verkiezingen in 2011 ongeveer 1,35 miljoen euro aan middelen, terwijl de CD&V

maar liefst 360.000 euro winst opstrijkt, ook al telt “hun” fractie nu twee senatoren minder.

Net zoals in de Kamer was de N-VA ook voor de Senaat bereid om de consequenties te aanvaarden van de principiële keuze die we gemaakt hebben. Maar dat dit op zulke ijsskoude en onfaire manier moest gebeuren, dat

hadden we van onze voormalige kartelpartner echt niet verwacht.

Voor de partij is dit natuurlijk een serieuze streep

door de rekening, maar dankzij ons spaarzame beleid van de voorbije jaren kunnen we dat nog wel opvangen. Veel erger nog is dat een aantal van onze personeelsleden die voor de CD&V/N-VA-senaatsfractie werken, door fractie leider Sabine de Béthune ontslagen worden.

Eenzijdig en zonder enig overleg uit de fractie gezet, personeel ontslagen en alle financiële middelen ontnomen.

Ook monddood gemaakt

De dag waarop de fractie van CD&V en N-VA gescheiden werd, ontving senator Louis Ide een brief van Senaatsvoorzitter Armand Dedecker (MR). Hierin liet de Franstalige liberaal doodleuk weten 46 schriftelijke vragen die Louis in de Senaat wilde stellen aan minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid Laurette Onkelinx (PS) onontvankelijk te verklaren. Dedecker steunt zich op het reglement dat zegt dat senatoren geen louter statistische vragen mogen stellen. Onzin volgens Ide die vindt dat hij monddood wordt gemaakt omdat hij met zijn vragen de sterk uiteenlopende medische consumptie bloot legt. De feiten lijken Ide gelijk te geven. In een vraag van Open VLD-senator Paul Wille over de statistiek van het aantal telefoontaps ziet Dedecker bijvoorbeeld geen graten. Ide ontpopte zich het voorbije jaar tot één van de koningen van de schriftelijke vraag. Vragen waarbij hij vooral Laurette Onkelinx op de rooster legde. Dit mag blijkbaar niet ...

HOME

DOSSIERS

BESTUUR

AGENDA

CULTUUR

PERSBERICHTEN

Welkom op onze nieuwe site van de N-VA Borgloon.

Op deze site willen we U op de hoogte houden van alles wat reilt en zeilt in kanton Borgloon. Zowel binnen de N-VA als op gemeente niveau. Hopelijk vindt U de informatie hier interessant en vernieuwend, bij op- of aanmerkingen kan U altijd contact opnemen met de [webmaster](#).

Meer dan 70 afdelingen kozen voor nieuw websysteem!

In het septembernummer van dit magazine kondigden we reeds de start van het 'contentmanagementsysteem' (afgekort CMS) aan, een applicatie waarmee afdelingen lokaal nieuws en documenten op een eenvoudige manier kunnen publiceren op het internet. Dit systeem moet de communicatie van de afdelingen vergemakkelijken en toelaten dit te doen in de vertrouwde N-VA-

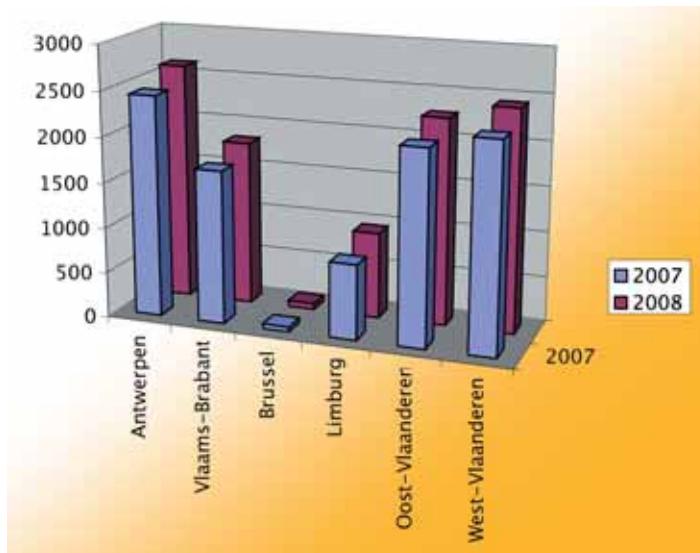
huisstijl. Want de huisstijl wordt automatisch gebruikt voor deze afgeleide sites. Ondertussen kregen de afdelingsverantwoordelijken de nodige informatie en handleidingen om zelf aan de slag te kunnen. En dat hebben ze ook massaal gedaan! Vandaag hebben reeds een 70-tal afdelingen een webstek opgestart via dit systeem. Meer info: jan.haegeman@n-va.be

Ledenhernieuwing 2009 van start

6 % nieuwe leden in 2008, een ambitieuze doelstelling die we in juni vooropstelden. Ambitieuus maar haalbaar dachten we toen. Onze vreugde was dan ook groot toen we zelfs, jawel, 8 % nieuwe leden mochten verwelkomen! Voor het eerst konden we ook de kaap van de 10.000 leden overschrijden.

Op 9 oktober stond de teller op 10.217 om exact te zijn. In de grafiek ziet u de vergelijking tussen 2007 en 2008 per provincie. Een trend die zich moet doorzetten in het - wederom - belangrijke jaar 2009! Midden december vindt u trouwens de vraag om uw lidmaatschap te hernieuwen in de bus. Laat dit ook de aanzet zijn om tijdens de eindejaarsperiode actief te werven!

provincie	2007	2008
Antwerpen	2445	2629
Vlaams-Brabant	1690	1819
Brussel	55	69
Limburg	826	950
Oost-Vlaanderen	2132	2274
West-Vlaanderen	2278	2437

■ Paleis te koop gezet

Dat de N-VA-jongeren al graag eens een stunt(je) uithalen, is u wel bekend. Eén van de favoriete onderwerpen daarbij is de monarchie - of wat had u gedacht? Naar aanleiding van het onzalige 'Feest van de dynastie', of Koningsdag zoals het tegenwoordig heet, liet Jong N-VA zich weer eens van z'n schalkse kant zien. Het koninklijk paleis van Brussel werd bij wijze van grap te koop op de internet-verkoopstek eBay aangeboden. Deze

eenmalige maatregel moet helpen het gat in de begroting te dichten.

Als bonus zou de potentiële koper er nog drie senaatszetels van rechtswege, een collectie koekendozen, postzegels en antieke Congolese kunstwerkjes uit de periode 1885-1908 bovenop krijgen.

Hoewel het paleis slechts enkele uren op de webstek bleef staan, lokte het toch heel wat reacties en media-aandacht uit. Enkele opvallende reacties willen we u niet onthouden: "How much is the shippingcost to Dubai please?" "Aanvaarden jullie Fortis-aandelen als betaalmiddel???" Of nog "C'est bien gentil, mais on ne comprend pas le dialecte de l'annonce. Serait-il possible de la formuler dans une langue correcte?"

■ Succesvol debat in Brussel ...

Ook Jong N-VA laat Brussel niet los. Maar liefst 130 geïnteresseerden zakten op 23 oktober af naar gemeenschapscentrum De Markten in Brussel voor een debat dat georganiseerd werd door Jong N-VA en N-VA Brussel. Op de affiche twee bijzondere politici, N-VA-voorzitter Bart De Wever en Jean-Marie Dedecker, voorzitter van zijn eigen partij. Beide heren lichtten er onder meer hun visie op de toekomst van Vlaanderens hoofdstad toe, iets wat veel Brusselse Vlamingen - of Vlaamse Brusselaars - in grote mate interesseert.

... en in Gent

De Jong N-VA afdeling aan de UGent is nog zo'n kei in het opzetten van debatten. De publiekslokker was op 15 oktober een debat tussen partijvoorzitters van N-VA, LDD, Open VLD en VB, hoewel die twee laatsten zich lieten vervangen. Een goed gevuld auditorium luisterde aandachtig naar wat de heren er te vertellen hadden over de staatshervorming, of beter het gebrek daaraan. De onvermijdelijke nabespreking met bijbehorend pintje bier vond plaats in - o ironie - café De Kroon ...

Jong N-VA Liefdadigheidsstraat 39 - 1210 Brussel jong@n-va.be - Tel. 02 219 49 30

www.jongnva.be

AGENDA Jong N-VA

• 29/11/2008	17 uur	Bestuursverkiezing Jong N-VA Sint-Truiden	Sint-Truiden
• 29/11/2008	15 uur	Bestuursverkiezing Jong N-VA West-Vlaanderen	Tielt
• 29/11/2008	21 uur	Fuif t.v.v. Els-smiley vzw	Londerzeel
• 5/12/2008	20 uur	Bestuursverkiezing Jong N-VA Dender	Dendermonde
• 5/12/2008	20 uur	Bestuursverkiezing Jong N-VA Oost-Vlaanderen	Gent
• 6/12/2008	18 uur	Bestuursverkiezing Jong N-VA Vlaams-Brabant	Brussel
• 10/12/2008	20 uur	Gespreksavond met Geert Bourgeois	Leuven
• 13/12/2008	20 uur	Bestuursverkiezing Jong N-VA Antwerpen	Antwerpen
• 13/12/2008	20 uur	Bestuursverkiezing Jong N-VA Waas	Sint-Niklaas
• 20/12/2008	14 uur	Afsluitende Vormingsraad	Brussel
• 14/02/2009	14 uur	Nationale bestuursverkiezing Jong N-VA	Brussel

50 jaar Benelux

Het eerste verdrag tussen de Beneluxlanden tot instelling van de *Benelux Economische Unie* werd in 1958 getekend en ging op 1 november 1960 van kracht. Het hoofddoel van de Economische Unie werd toen als volgt omschreven: *De economische vooruitgang, welke het hoofddoel van Hunne Unie vormt, moet leiden tot het bevorderen van het persoonlijk en maatschappelijk welzijn van Hunne volkeren.* Met de ondertekening verbonden de landen zich aan de realisatie van vrij verkeer van goederen, personen, kapitaal en diensten. Eén van de grote verdiensten van de Benelux is zeker de voortrekkersrol die ze speelde op het vlak van samenwerking binnen Europa. De economische unie tussen de drie landen bleek later een aanzet tot de huidige Europese Unie.

Reeds in 2006 gaf Geert Bourgeois, als Vlaams minister van Buitenlands Beleid, de aanzet tot een nieuw Beneluxverdrag dat de nauwe samenwerking tussen de landen onverkort voortzet, mits een aantal wijzigingen en nieuwe accenten. De Benelux moet zich

voortaan meer toespitsen op een aantal kern domeinen waarbij het een pioniersrol kan spelen: transport- en havensamenwerking, veiligheid, energie, gezinshereniging, de invoering van een autowe-

genvironnet, grensoverschrijdend verkeer, immigratie, innovatie, onderzoek. Heel belangrijk is dat het nieuwe verdrag de Beneluxorganisatie aanpast aan de huidige institutionele realiteit. Zo zitten de gemeenschappen en gewesten vanaf nu mee aan tafel als de geagendeerde dossiers hun bevoegdheden raken. Ook nieuw - en op vraag van Vlaanderen - is dat de Benelux voortaan

kan besluiten tot samenwerking met de aangrenzende staten, deelstaten en bestuurlijke entiteiten. Vlaanderen wil immers graag samenwerken met Noord-Rijnland-Westfalen, Nord-Pas de Calais, Saarland en aangrenzende deelstaten zonder dat zij lid moeten worden van de Benelux.

Het nieuwe Beneluxverdrag werd in juni 2008 ondertekend, ook door de Vlaamse Regering. Dat toont aan dat ook de andere verdragpartijen de institutionele realiteit in dit land definitief erkennen.

MEERWAARDE

Het Koekoeksjong

Ook VRT-journalist Ivan De Vadder heeft een boek uit over de regimecrisis die België sinds juni 2007 heeft gekend. 'Het Koekoeksjong' heet zijn pennenvrucht. In het boek dat als ondertitel 'Het begin van het einde van België' meekreeg, gaat De Vadder op zoek naar de oorzaken van deze crisis en de communautaire impasse. Maar het gaat evenzeer over politici die in verschillende culturen opgroeien en over het persoonlijke wantrouwen tussen de onderhandelaars.

Herman Van Rompuy en Pieter De Crem. Maar eigenlijk vertelt het boek vooral het verhaal van 'het koekoeksjong' Bart De Wever.

Volgens De Vadder een van de merkwaardigste politici van het ogenblik, die een erudiete geest paart aan een snijdend sarcasme, gebundeld in een spraakwaterval van beelden en metaforen.

Het Koekoeksjong. Ivan De Vadder, Van Halewyck, 259 blz, 17,5 euro.

Vier onderhandelaars komen aan het woord: premier Yves Leterme (CD&V); minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht (Open Vld); Didier Reynders, voorzitter van MR, vicepremier en minister van Financiën; en N-VA-voorzitter Bart De Wever.

Ze zijn geregeld ondervraagd over hun inschatting van de gang van zaken.

Drie andere politici zijn geïnterviewd over hun specifieke rol tijdens de onderhandelingen: Jean-Luc Dehaene,

5 x gratis

Uitgeverij Van Halewyck schenkt aan onze lezers vijf exemplaren van dit boek. Graag uw antwoord op de vraag **Wie schreef in 1988 reeds een boek met de titel Het Koekoeksjong en won er de AKO Literatuurprijs en de Prijs van de Vlaamse Lezer mee?** voor 14 december naar N-VM, Liefdadigheidsstraat 39, 1210 Brussel, magazine@n-va.be of fax 02 217 35 10.

Winnen het boek *Van Franschmans en Walenmannen:* D. De Waele (Wevelgem), R. Brynaert (Heverlee), A. Tanghe (Gullegem), M. Debie (Mechelen), L. Famaey (Beveren).

Fractiesecretaris Erik Maes

Binnenkort zwaait Erik Maes als fractiesecretaris in het Vlaams parlement af. Hij keert terug naar zijn oude liefde, de administratie Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Op de valreep trokken we een dag met deze organisatorische duizendpoot op.

Woensdag, 12 november

Drie deadlines vandaag. De eerste reeds om **10 uur**. Dan moet de actuele vraag van de fractie ingediend zijn. En deze namiddag wordt ze al tijdens de plenaire vergadering van het parlement beantwoord door de betrokken minister. Het moet dan ook een korte parlementaire vraag zijn over een actueel onderwerp en in amper 2 minuten spreektijd moet het parlementslid zijn politiek punt kunnen maken. Voor ons - fractiemedewerkers - is het dan ook wekelijks zoeken naar het politiek én mediagewijs ('Villa Politica'!) interessantste onderwerp en daarover de beste vraag. Deze keer was de keuze vrij evident: Mark (*Demesmaeker*) stelt een vraag over de (niet-)benoeming van de drie Franstalige burgemeesters. Peter (*Buysrogge*) heeft al een ontwerp klaar. We bekijken het samen en overleggen of ze nu best aan minister-president Peeters of minister Keulen wordt gericht. Mark geeft de voorkeur aan Peeters.

Ondertussen is onze fractievoorzitter (*Jan Peumans*) al actief in commissie. Vandaag is namelijk de speciale hoorzitting over de Oosterweelverbinding met onder meer Noël Slangen van groep C. Ik volg van op bureau via de intercom. Tegelijk maak ik een e-postbericht voor Helga (*Stevens*) die morgen in de bevoegde Senaatcommissie - Helga is onze gemeenschaps senator en is dus zowel bij ons, als in de Senaat actief - het belangconflict over het Franstalige faciliteitenonderwijs zal opvolgen.

Jeroen (*Overmeer, de partijwoordvoerder*) belt met de vraag of de persconferentie van de partij over de Oosterweelverbinding om 13.30 uur kan plaatsvinden in de perszaal van het Vlaams Parlement. Ik regel het met de diensten. Na nog een paar kleine zaken komt de volgende deadline in zicht. Elke woensdag voor **14 uur** moeten de vragen om uitleg binnen. Ik pas Piets' (*De Bruyn*) vraag over de naamsverandering van het Koninklijk

Vlaams Muziekconservatorium van Antwerpen (*men schrapte bewust het 'Vlaams'*) nog aan en dien via e-post in, samen met nog enkele andere vragen.

Ondertussen weten we dat er een actualiteitsdebat komt over de burgemeesters. Daardoor valt Marks' actuele vraag weg, maar hij komt voor ons tussen in het debat. We overleggen hierover nog kort. Peter maakt een ontwerp van actualiteitsmotie die we na dit debat ter stemming kunnen voorleggen. Ik kijk na; doe een kleine aanpassing en de motie vertrekt naar de plenaire (*ze wordt daar - uiteraard - weggestemd door de meerderheid*). Jan Loones, hartelijk als altijd, komt nog eens langs na een overleg in huis over de Baskische kwestie en ik overloop met hem nog een paar praktische zaken gekoppeld aan zijn vertrek. Daarna komt de laatste deadline van de dag in zicht : om **17 uur** moet de motie van Mark over het kerntakendebat met de Vlaamse Gemeenschapscommissie ingediend zijn. Ik neem even de tijd (afgezien van enkele telefoons en een paar elektronische berichten) om die op papier te zetten en om exact 16.59 uur stuur ik de tekst ondertekend door naar de diensten.

Vanaf 1 december liggen voor mij zo'n dagen achter de rug en vertrek ik terug naar 'mijn' administratie (Cultuur, Jeugd, Sport en Media), waar ik als Vlaams ambtenaar bijna 9 jaar geleden vertrok om voor de toenmalige VU-ID-fractie te gaan werken. Het waren op zijn minst politiek boeiende en woelige jaren: in twee legislaturen heb ik twee keer deel uitgemaakt van de meerderheid en twee keer oppositie gevoerd; ministers weten ontslag nemen of tot ontslag gedwongen worden; parlementsliden van de ene dag op de andere van partij zien veranderen; ... en hebben de woorden "existentiële crisis" en "cruciale week" intussen een bijzonder merkwaardige betekenis gekregen. Aan al mijn Vlaams-nationale collega's: een hartelijke groet en tot ziens.

Wie wat doet voor de Vlaamse Frontstreek wordt vlug van nationalistische vermunting verdacht

Het was de bedoeling van Geert Bourgeois om op 11 november 2008 alle ambassadeurs van landen die meestreden tijdens de Grote Oorlog in Ieper te ontmoeten.

Als minister in de Vlaamse regering wou hij met hen een samenwerkingsakkoord sluiten om de herdenking van 100 jaar Eerste Wereldoorlog 2014-2018 voor te bereiden. De samenwerking begon vorm te krijgen. Zo had Nieuw-Zeeland reeds besloten om mee te werken en ook Zuid-Afrika toonde interesse. Zo'n 50 hedendaagse landen hadden manschappen in de Vlaamse Frontstreek.

Bourgeois was in oktober 2007 met zijn plan begonnen. Niet alleen noopte de gestage groei van bezoekers - jaarlijks meer dan 300.000! - hem tot initiatieven, de herdenkingsjaren 2008, 2014 en 2018 voorspelden een nog grotere belangstelling. Wetende dat dit komen en gaan niet alleen economische baten maar ook uitdagingen brengen, besefte de minister de noodzaak van een plan. Dat Bourgeois daarbij het begrip Flanders een wereldwijde invulling wilde geven, lag nogal voor de hand. Als Vlaams minister van Buitenlands Beleid had hij eerder in alle EU-hoofdsteden een Vlaamse vertegenwoordiging geopend. Ook New York kreeg een Flemish House en dat in Pretoria staat open voor heel Zuidelijk Afrika.

Bourgeois omschreef zijn politiek als 'Vlaanderen op de kaart zetten'. Misschien ging de slogan op den duur wat belegen klinken maar de bedoeling bleef overeind. Dat dit niet naar de zin van sommige journalisten is, bleek herhaaldelijk uit hun zure commentaren. Zo beviel Mark Reynebeau (*De Standaard*, 8 nov.) van volgende oprisping: "Gewezen N-VA-minister Geert Bourgeois toonde zich niet zuinig met subsidies voor de toeristische infrastructuur in de regio. Hij had daar behalve een commercieel ook een uitgesproken nationalistisch doel mee: Vlaanderen 'op de kaart zetten' door de Eerste Wereldoorlog als 'merk' te promoveren. Want behalve in een term als Flanders' Fields is Vlaanderen in het buitenland onbekend."

Hoe zo uitgesproken nationalistisch? Nooit heeft een van de partijen in de Vlaamse regering Bourgeois aangaande deze plannen publiekelijk tegengesproken.

Hoe zo onbekend? Dat buiten Flanders' Fields Vlaanderen in het buitenland onbekend zou zijn, mag ook op het conto van de krant van Reynebeau geschreven worden. Zo bestond het *De Standaard* om campagne te voeren voor 600 jaar Belgische kunst. Dat Rubens, de Bruegels, de van Eycks en andere Teniersen als

'Belgisch' werden verkocht, vond niemand in Groot-Bijgaarden een probleem. Wie er een opmerking over maakte, kreeg van de hoofdredacteur te horen dat Belgische kunst een 'containerbegrip' is. In de vaagtaal van tegenwoordig wil dat zeggen: afvalbak voor alles én niets. Toch één iemand die weet waar Belgisch thuishoort? De kwaliteitskrant verzuimde echter wat buitenlandse media wél doen. Voor hen zijn Flemish painters schilders die vóór 1830 werkten, daarna krijgen ze het etiket Belgian painters.

Reynebeau: "Het voornemen om de herinnering aan de Eerste Wereldoorlog te 'valoriseren', krijgt zo een wel concrete betekenis, als een economische en politiek-nationalistische vermunting van de geschiedenis."

Hoezo politiek-nationalistische vermunting? Reynebeau weet toch ook hoe het Belgisch nationalisme de Grote Oorlog heeft verzilverd. Hoe Albert I tot koning-ridder en Elisabeth tot koningin-verpleegster opgeblazen werden, hoe de propaganda zich niet schroomde manhaftige - edoch getrukeerde - foto's van de vorst te verspreiden. Reynebeau weet ook hoe de zegedronken Albert tien dagen na de wapenstilstand in het parlement uitriep: "Je vous apporte le salut de l'Armée!" En zo de Vlaamse soldaten (80 %!) van het IJzerleger wist te vernederen, nadat zij vier jaar lang door Nederlandsonkundige officieren waren bevolen en dat zij die daartegen in opstand waren gekomen, werden gestraft.

Op 11 november zond *France 2* de ceremonie uit in Douaumont bij Verdun, aan het knelkuis met gebeente van 130.000 Franse en Duitse soldaten. Een gezwollen plechtigheid maar met een president die afkondigde dat de zogenaamde deserteurs van 14-18 in ere worden hersteld. Iets wat reeds eerder in het Gemenebest gebeurde voor de sukkelaars die overmand door shell-shock zichzelf verminkten, deserteerden of zot werden. 306 van hen werden geëxecuteerd maar later in ere hersteld, in 2001 kregen ze een monument.

En bij ons? Een dozijn dossiers ligt reeds 90 jaar in het Krijgsauditoraat op behandeling te wachten. Ongeopend, zoals de dossiers van de bijna 35.000 soldaten die tijdens WO I in Nederland werden geïnterneerd en die nooit konden genieten van enige oorlogsvergoeding. Op 11 november diende Bart De Wever een voorstel in om hen postuum in ere te herstellen.

Wedden dat zijn verzoek door de krant - die groeide uit en bloeide dankzij het AVV-VVK - als politiek-nationalistische vermunting wordt afgedaan?

Maarten van Liedekerke

Veerle De Beule

“De N-VA houdt het been stijf en is zo de enige partij die haar idealen niet verloochent.”

Grootmoeder kon er uren over vertellen, vader ging naar betogingen in Voeren, Brussel en Leuven. Kortom, aan de tafel kwam de ‘Vlaamse zaak’ nog al eens aan bod. Vader De Beule vertelt er nu nog graag over en zegt wel eens “Dat waren nog eens betogingen!” Zelf heeft Veerle drie kinderen waarmee ze samen met haar man in Sint-Niklaas woont. “Na het behalen van mijn diploma gezins- en bejaardenhelpster ging ik aan de slag als doktersassistente bij een huidspecialist waar ik 2 jaar werkte. Later ging ik als gezins- en bejaardenhelpster 10 jaar aan de slag bij Familiehulp. Vandaag ben ik logistiek assistente op de geriatrie-afdeling van het AZ Nikolaas, de vroegere Stadskliniek, iets wat ik met heel veel plezier doe.” In haar thuis- haven is Veerle ook met de N-VA bezig. “Ik ben lid van het afdelingsbestuur van groot Sint-Niklaas. We hebben al veel acties op touw gezet zoals de inrichting van een ‘kus en rij zone’ aan

de scholen en de verbetering van ons fietspa- dennet. Onlangs nog heeft het stadsbestuur, onder impuls van ons gemeenteraadslid Lieven Dehandschutter, beslist een hartstarter aan te kopen. Deze wordt in het zwembad en andere openbare gebouwen geplaatst. Ik ben tevreden dat ik kan meewerken aan voorstellen die dan heel concreet zichtbaar worden voor onze inwo- ners. Met die motivatie heb ik ook besloten actief lid te worden van de N-VA. Voordien was ik reeds lid van de ‘Wase Jonge Leeuwen’ maar ik voelde me nog wat jong om me echt te enga- geren. Bij de geboorte van de N-VA konden mijn man en ik ons meteen in de standpunten en vastberadenheid van Geert Bourgeois vinden en twijfelden we geen seconde om lid te wor- den. Dankzij de open structuur van de partij en de directe dialoog die meteen mogelijk was, begon het bij ons te kriebelen om aan het beleid mee te werken, weliswaar op lokaal niveau. We zien nu ook weer dat we de juiste keuze hebben gemaakt, de N-VA houdt het been stijf en is de enige partij die zijn idealen niet verloochent door het kiezen van postjes boven haar beloftes aan de kiezer.

Geboren: in Sint- Nikolaas, op 10 april 1973. 4 jaar later werd mijn broer geboren.

Gezinsleden: echtgenoot Hans Van

Landeghem (42), drie kinderen Lode (12), Lotte (9) en Frouke (4).

Lid van de N-VA sinds: 2002

Andere lidmaatschappen: onder andere

Vlaamse Volksbeweging, Wereldnatuurfonds, Davidsfonds Nieuwkerken, Dorpsraad en Emancipatieraad.

Houdt van: mijn gezin en familie, dieren, een goed gesprek, gezellig gaan eten, sauna en wellness. Met andere woorden: lekker genieten.

Idealen: Mijn gezin proberen een goede toekomst te geven en de wereld een heel

klein beetje helpen te verbeteren!

Laatste boek:

De pitbull van Deflo

Favoriet tv-programma:

documentaires over gezondheid en dieren.

Favoriete reisbestemming:

ik zou heel graag de Scandinavische landen eens bezoeken.

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Liefdadigheidsstraat 39,
1210 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
november 2008

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgege- ven door vzw Vlaams Pers-, Radio en TV- instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch af- breekbaar is.

Eindredacteur:
Jan van der Vloet

Werkten mee:
Nadia Sminate, Matthias Diependaele,
Jong N-VA, Joachim Pohlmann en
Maurits Van Liedekerke.

Coördinatie:
Piet De Zaeger

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33

Foto's:
VPRTI, Belga, Studio Dann, M. Pieters.

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
435-0259701-15 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-post: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
maandag 17 november 2008.